

“मीठे बच्चे- तिमीले योगबलबाट यो नुनिलो सागर पार गरेर घर जानु छ त्यसैले जहाँ जाने हो त्यसैको याद गर, यही खुशीमा रहने गर- हामी अहिले फकीरबाट अमीर बनिरहेका छौं ।”

प्रश्न:- दैवीगुणका विषयमा जुन बच्चाहरूको ध्यान हुन्छ, उनीहरूको निशानी कस्तो हुन्छ ?

उत्तर:- उसको बुद्धिमा रहन्छ- जस्तो कर्म मैले गर्छु मलाई देखेर अरूले पनि त्यस्तै गर्नेछन् । कहिल्यै पनि कसैलाई दुःख दिदैन । उसको मुखबाट कहिल्यै उल्टो-सुल्टो शब्द निस्कदैन । मन-वचन-कर्मबाट कसैलाई पनि दुःख दिदैन । बाबा समान सुख दिने लक्ष्य होस् तब भनिन्छ दैवीगुणको विषयमा ध्यान छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ । यादको यात्रा पनि सिकाइरहनुभएको छ । यादको यात्राको अर्थ पनि प्यारा बच्चाहरूले बुझेका होलान् । भक्तिमार्गमा पनि सबैले देवताहरूलाई र शिवबाबालाई याद गर्छन् । तर यादबाटै विकर्म विनाश हुन्छ, यो थाहा थिएन । बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबा पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँले नै पावन बनाउने युक्ति बताउनुहुन्छ । आत्मा नै पावन बन्छ, आत्मा नै पतित बन्छ । बच्चाहरूलाई थाहा छ- भारतमा नै बाबा आएर यादको यात्रा सिकाउनुहुन्छ, अन्त कहीं पनि सिकाउन सकिन्न । शारीरिक यात्राहरू त तिमी बच्चाहरूले धेरै गरेका छौ । यो यात्रा त केवल एक बाबाले नै सिकाउन सक्नुहुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुभएको छ तर मायाको कारण सबैमा बेसमझको ताला लागेको छ । अहिले बाबाद्वारा तिमीलाई थाहा भएको छ- हामी कति समझदार, धनवान् र पवित्र थियौं । हामी सारा विश्वका मालिक थियौं । अहिले हामी फेरि बनिरहेका छौं । बाबाले कति ठूलो बेहदको बादशाही दिनुहुन्छ । लौकिक बाबाले बढीमा लाख, करोड दिन्छन् । यहाँ त मीठा बेहदका बाबाले बेहदको बादशाही दिन आउनुभएको छ, त्यसैले तिमी यहाँ पढ्न आएका छौ । कोसँग ? बेहदका बाबासँग । बाबा शब्द मम्माभन्दा पनि मीठो लाग्छ । गर्न त मम्माले पालना गर्नुहुन्छ तर बाबा फेरि पनि बाबा हुनुहुन्छ, जसबाट बेहदको वर्सा प्राप्त हुन्छ । तिमी सदा सुखी र सदा सौभाग्यवान् बनिरहेका छौ । बाबाले हामीलाई फेरि के बनाउनुहुन्छ ! यो कुनै नयाँ कुरा होइन । गायन पनि छ- बिहान अमीर थियो, रातमा फकीर भयो । तिमी पनि बिहान अमीर हुन्छौ, फेरि बेहद रातमा फकीर बन्छौ । बाबाले दिनदिनै स्मृति दिलाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, हिजो तिमी विश्वको मालिक, अमीर थियौ, आज तिमी फकीर बनेका छौ । अब फेरि बिहान हुने बित्तिकै तिमी अमीर बन्नेछौ । कति सहज कुरा छ । तिमी बच्चाहरूलाई अमीर बन्नुमा एकदम खुशी हुनुपर्छ । ब्राह्मणहरूको दिन अनि ब्राह्मणहरूको रात । अहिले दिनमा तिमी अमीर बनिरहेका छौ र बन्छौ पनि अवश्य । तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । बाबा भन्नुहुन्छ- यो त्यही नुनिलो सागर हो, जसलाई तिमीले नै पार गर्छौ- योगबलबाट । जहाँ जाने हो त्यसको याद रहनुपर्छ । हामीलाई अब घर जानु छ । बाबा स्वयम् आउनुभएको छ हामीलाई लिन । एकदम प्यारसँग सम्झाउनुहुन्छ- मीठे बच्चे, तिमी नै पावन थियौ, ८४ जन्म लिँदा-लिँदा पतित बनेका छौ, फेरि पावन बन्नु छ । पावन बन्ने अरू कुनै उपाय छैन । तिमी जान्दछौ- पतित-पावन आउनुहुन्छ । तिमी उहाँको मतमा चलेर पावन बन्छौ । हामीले यो पद पाउँछौं भनी तिमी बच्चाहरूलाई खुशी हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी २१ जन्मको लागि सदा सुखी बन्छौ । बाबाले सुखधामको वर्सा दिनुहुन्छ, रावणले दुःखधामको वर्सा दिन्छ । तिमी बच्चाहरूले अहिले जान्दछौ- रावण तिम्रो पुरानो दुश्मन हो, जसले तिमीलाई ५ विकार रूपी पिंजडामा राखिदिएको छ । बाबा आएर निकाल्नुहुन्छ । जति जसले बाबालाई याद गर्छ, उति अरूलाई पनि परिचय दिन सक्छ । याद नगर्नेहरू देह-अभिमानमा हुन्छन् । तिनीहरूले न बाबालाई याद गर्न सक्छन्, न बाबाको परिचय दिन सक्छन् । हामी आत्माहरू भाइ-भाइ हौं, घरबाट यहाँ आएका छौं- भिन्न-भिन्न पार्ट खेलन । सबै पार्ट कसरी खेलिन्छ, त्यो पनि तिम्रो बुद्धिमा छ । जसलाई पक्का निश्चय छ, उसले यहाँ आएर नयाँ ताजगी (रिफ्रेश) प्राप्त गर्छ । यो कुनै त्यस्तो पढाइ होइन जहाँ तिमीलाई शिक्षकको साथमै रहनुपर्छ । होइन, आफ्नो घरमा रहेर पनि पढाइ पढ्न सक्छौ । केवल एक हप्ता राम्रोसँग पढ, त्यसपछि ब्राह्मणीहरूले (टिचरहरूले) कसैलाई एक महिनामा, कसैलाई ६ महिनामा, कसैलाई १२ महिनापछि ल्याउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ- निश्चय भयो त्यसैले आए ।

म विकारमा जान्न भनेर राखी पनि बाँध्नु छ । हामी शिवबाबासँग प्रतिज्ञा गर्छौं । शिवबाबाले पनि भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरू निर्विकारी जरूर बन्नुपर्छ । यदि विकारमा गयो भने कमाई समाप्त हुन्छ, सयगुणा दण्ड खानुपर्छ । ६३ जन्म तिमीले धोका (गोता) खायौ । अब भन्नुहुन्छ पवित्र बन । मलाई याद गर्‍यो भने तिम्रो पाप भस्म हुनेछ । आत्मा भाइ-भाइ हुन् । कसैको नाम रूपमा फस्नुहुँदैन । यदि कसैले नियमित रूपमा पढ्दैन भने हतार गरेर ल्याउनुहुँदैन । बाबाले त भन्नुहुन्छ— एक दिनमा पनि तीर लाग्न सक्छ तर बुद्धिबाट पनि काम लिनुपर्छ । तिमी ब्राह्मण हौ सबैभन्दा उत्तम । यो तिम्रो धेरै उच्च कुल हो । त्यहाँ स्वर्गमा कुनै सतसङ्ग आदि हुँदैन । सतसङ्ग भक्तिमार्गमा हुन्छ । तिमी जान्दछौ— सत्यको सङ्गतले तार्छ, सत्यको सङ्गत मिल्छ नै तब जब सत्ययुगको स्थापना हुनेछ । यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन किनकि बुद्धिमा ताला लागेको छ । अब सत्ययुगमा जानु छ । सत्यको सङ्गत मिल्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा । ती गुरुहरू त संगमयुगी होइनन् । जब बाबा आउनुहुन्छ तब “बच्चे, बच्चे” भनेर बोलाउनुहुन्छ । ती गुरुहरूलाई कहाँ तिमीले बाबा भन्छौ र ! बुद्धिमा एकदम गोदरेजको ताला लागेको छ । बाबा आएर ताला खोल्नुहुन्छ । हेर, मनुष्यहरूले हीरा जस्तो जीवन बनाउनु भनेर बाबा कति युक्तिहरू रचनुहुन्छ । पत्र-पत्रिका, किताब आदि छपाइरहन्छन् । धेरैको कल्याण भयो भने धेरैको आशीर्वाद पनि प्राप्त हुन्छ । प्रजा बनाउने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । आफूलाई बन्धनबाट छुटाउनुपर्छ । शरीर निर्वाहको लागि सर्भिस (नोकरी) त गर्नुपर्छ । ईश्वरीय सेवा हुन्छ केवल बिहान र बेलुका । त्यतिबेला सबैलाई फुर्सद हुन्छ, जोसँग तिमीले लौकिक सेवा गर्छौ उनीहरूलाई पनि हाम्रा दुई पिता हुनुहुन्छ भन्ने परिचय दिँदै गर ।

लौकिक पिता सबैका अलग हुन्छन् । पारलौकिक पिता सबैको एउटै हुनुहुन्छ । उहाँ सर्वोच्च (सुप्रीम) हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो पनि पार्ट छ । अहिले तिमी बच्चाहरूले मेरो परिचय जानेका छौ । आत्मालाई पनि तिमी जान्दछौ । आत्माको लागि भनिन्छ भृकुटीको बीचमा चम्कन्छ अद्भुत (अजब) सितारा .... । त्यो अकाल तख्त पनि हो । आत्मालाई कहिल्यै कालले खाँदैन । त्यो केवल मैलो र सफा हुन्छ, आत्माको तख्त पनि भृकुटीको बिचमा नै शोभायमान हुन्छ । तिलकको निशानी पनि यहीं दिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आफूले आफैँलाई राजतिलक दिने लायक बनाऊ । यस्तो होइन— मैले सबैलाई राजतिलक दिन्छु । तिमीले आफैँलाई दिलाऊ । बाबा जान्नुहुन्छ— कसले धेरै सेवा गर्छ । पत्रिकामा पनि लेख धेरै राम्रा आउँछन् । साथ-साथै योगमा मेहनत पनि गर्नु छ, जसबाट विकर्म विनाश होस् । दिनदिनै तिमी श्रेष्ठ राजयोगी बन्दै जानेछौ । सम्झनेछौ— यो शरीर छुट्नेछ, हामी जानेछौं । सूक्ष्मवतनसम्म त बच्चाहरू जान्छन्, मूलवतनलाई पनि राम्रोसँग जान्दछन्— त्यो हामी आत्माहरूको घर हो । मनुष्यहरूले शान्तिधाम जानको लागि नै भक्ति गर्छन् । सुखधामको बारेमा त उनीहरूलाई थाहै छैन । स्वर्गमा जाने शिक्षा त बाबा सिवाय कसैले पनि दिन सक्दैन । यो हो प्रवृत्ति मार्ग । दुवैलाई मुक्तिधाममा जानु छ । उनीहरूले उल्टो मार्ग बताउँछन्, जान चाहिँ कोही पनि जाँदैन । अन्त्यमा सबैलाई बाबाले लैजानुहुन्छ । यो उहाँको कर्तव्य हो । कसैले राम्ररी पढेर राज्यभाग्य लिन्छन् । बाँकी सबैले कसरी पढ्छन् र । उनीहरू जसरी नम्बरवार आउँछन् त्यस्तै नम्बरवार जान्छन् । यी कुराहरूमा समय खेर नफाल ।

भन्दछौ— बाबालाई याद गर्ने पनि फुर्सद मिल्दैन फेरि यसमा समय किन खेर फाल्छौ ? यो त निश्चय छ— बेहदका बाबा, शिक्षक, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । फेरि अरू कसैलाई याद गर्ने आवश्यकता नै छैन । तिमी जान्दछौ— कल्प पहिला पनि श्रीमत् अनुसार चलेर पावन बनेका थियौ । घरी-घरी चक्र पनि घुमाइराख । तिम्रो नाम हो स्वदर्शन चक्रधारी । (नार, रहेटको उदाहरण) ज्ञान सागरबाट तिमीलाई भरिन धेरै समय लाग्दैन, खाली हुनमा धेरै समय लाग्छ । तिमी हौ मीठा सिकीलधे बच्चा किनकि कल्पपछि आएर भेट भएका छौ । यो कुरामा पक्का निश्चय हुनुपर्छ । हामी ८४ जन्मपछि फेरि आएर बाबासँग भेट भएका छौं । बाबा भन्नुहुन्छ— जसले पहिला भक्ति गरेको छ ऊ नै पहिला ज्ञान लिनको लागि लायक पनि बन्छ किनकि भक्तिको फल पनि चाहिन्छ । त्यसैले सदा आफ्नो फल अथवा वर्सालाई याद गरिराख । फल शब्द पनि भक्ति मार्गको हो । वर्सा शब्द ठीक छ । बेहदका बाबालाई याद गर्नाले वर्सा प्राप्त हुन्छ अरू कुनै उपाय छैन । भारतको प्राचीन

योग प्रख्यात छ । उनीहरूले सम्भन्धन्- हामीले भारतको प्राचीन योग सिक्छौं । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ- तिनीहरू ड्रामा अनुसार हठयोगी बन्छन् । राजयोग अहिले तिमीले सिक्छौ किनकि अहिले संगमयुग हो । उनीहरूको धर्म अलग छ । वास्तवमा उनीहरूले गुरु बनाउनुपर्दैन । तर यो पनि ड्रामा अनुसार फेरि पनि गुरु बनाउने नै छन् । तिमी बच्चाहरू अब सदाचारी (राइटियस) बन्नु छ । धर्ममा नै तागत छ । तिमीलाई मैले जो देवी-देवता बनाउँछु, यो धर्म धेरै सुखदायक छ । मेरो तागत पनि उनैलाई प्राप्त हुन्छ जसले मसँग योग लगाउँछन् । त्यसैले बाबाले जो स्वयम् धर्म स्थापन गर्नुहुन्छ, त्यसमा धेरै तागत छ । तिमी सारा विश्वको मालिक बन्दछौ । बाबाले यसै धर्मको महिमा गर्नुहुन्छ- यसमा धेरै शक्ति (माइट) छ । सर्वशक्तिमान् (अलमाइटी) बाबाबाट धेरैलाई शक्ति प्राप्त हुन्छ । वास्तवमा शक्ति सबैलाई प्राप्त हुन्छ तर नम्बरवार । तिमीलाई जति शक्ति चाहिन्छ त्यति बाबाबाट लेऊ अनि दैवीगुण पनि चाहिन्छ । कसैलाई सताउनुहुँदैन, दुःख दिनु हुँदैन । यिनले कहिल्यै कसैलाई उल्टो-सुल्टो कुरा गर्दैनन् । जानेका छन् जस्तो कर्म मैले गर्छु, मलाई हेरेर अरूले पनि त्यस्तै गर्नेछन् । आसुरी गुणबाट दैवीगुणमा आउनु छ । हेर्नुपर्छ मैले कसैलाई दुःख त दिएको छैन ? यस्तो कोही पनि छैन जसले कसैलाई पनि दुःख नदिएको होस् । केही न केही गल्ती अवश्य हुन्छ । मन-वचन-कर्मबाट कसैलाई पनि दुःख नहोस्, त्यो अवस्था त अन्त्यमा आउनेछ । यतिबेला हामी पुरुषार्थी अवस्थामा छौं । हरेक कुरा नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार हुन्छ । सबैले सुखको लागि नै पुरुषार्थ गर्छन् । तर बाबा बाहेक कसैले पनि सुख दिन सक्दैन । देखिएको थियो सोमनाथको मन्दिरमा कति धेरै हिरा जवाहरत थियो । त्यो सबै कहाँबाट आयो, कसरी धनवान् बने । सारा दिन यही पढाइको चिन्तनमा रहनुपर्छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल पुष्प समान पवित्र बन्नु छ । तिमीले यो पुरुषार्थ गरेका छौ तब त माला बनेको छ । कल्प-कल्प बनिरहन्छ । माला कसको यादगार हो- यो पनि तिमीले जान्दछौ । उनीहरू त माला जपेर धेरै मस्तीमा हुन्छन् । भक्तिमा के हुन्छ र ज्ञानमा के हुन्छ- यो पनि तिमीले जान्दछौ । तिमीले जसलाई पनि सम्भाउन सक्छौ । पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा आखिरमा परिणाम (रिजल्ट) कल्प पहिले जस्तै आउनेछ । हरेकले आफ्नो जाँच गरिरहनुपर्छ । तिमीले सम्भन्धौ- मलाई यो बन्नु छ । पुरुषार्थको लागि समय (मार्जिन) मिलेको छ । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार बाबाले पनि तिम्रो स्वागत गर्नुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले जति स्वागत गर्छौ, त्यो भन्दा धेरै बाबाले तिम्रो स्वागत गर्नुहुन्छ । बाबाको धन्दा नै हो- तिम्रो स्वागत गर्नु । स्वागत अर्थात् सद्गति । यो सबैभन्दा उच्च स्वागत हो । तिमी सबैलाई स्वागत गर्न बाबा आउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) धेरैको आशीर्वाद लिनको लागि कल्याणकारी बन्नु छ । शरीर निर्वाहको लागि कर्म गर्दा पनि आफूलाई बन्धनबाट मुक्त गरेर बिहान-बेलुका ईश्वरीय सेवा अवश्य गर्नु छ ।
- २) अन्य कुरामा आफ्नो समय खेर नफाली बाबालाई याद गरेर शक्ति लिनु छ । सत्यको सङ्गतमा रहनु छ । मन-वचन-कर्मबाट सबैलाई सुख दिने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदान:- स्नेहको शक्तिद्वारा हरेक परिस्थितिलाई सहज पार गर्ने सम्मान सहित पास (पास विथ अनर) भव बापदादाको स्नेह सबै बच्चाहरूमा समाहित छ, स्नेह नै ब्राह्मण जीवनको मूल आधार हो । स्नेहको अर्थ नै हो साथ रहनु र हरेक परिस्थितिलाई सहजै पार गर्नु । जसरी स्नेहीको पास रहन सहज हुन्छ, यसरी जब पास गर्न सहज हुन्छ तब सम्मान सहित पास (पास विथ अनर) हुनेछौ । यो स्नेहको विमानले नै सेकेण्डमा बाबाको समीप ल्याउँछ ।

स्लोगन:- बापदादा साथ भएमा मायाको प्रभाव पर्न सक्दैन ।